

кога да господарува и да заповѣда; а при това още има и кораво сръдце та го не боли напр. за добытъка. Дѣте-то още и не ся съща за неволи-ты и болкы-ты майчины или бащины; съ еднѣ думѣ, то е едно малко диваче, на което трѣбува да ся присади добрина. А за това не трѣбувать инаквы нѣкои поученія; то си дохожда отъ само-себе, стига само да ся мѣркатъ на дѣте-то добри примѣри. Добрини-ты, что прави майка-та, и ней-на-та любезность будять у дѣте-то благодарность и любовь; бащина-та серіозность (дрѣжаніе на тяжко) потыка го на почетъ и послушность. Така забере да ся отзываетъ у него и съчувствіе.

Отъ другѣ странѣ пакъ сборуваніе-то съ дру-жинѣ наймного го унѣтва въ правый пѣтъ за до-бринѣ. Чловѣку не е сѣдено да бѣде самъ са-мичькѣ; той е създаденъ за да ся събира и да бѣде съ хора, да живѣе съ дружинѣ; сборуваніе-то го прави честитъ и то кога ся събира и сбли-жява съ хора, нему еднаквы. Така е и съ дѣте-то; кога расте, нему е найдраго да ся събира съ свои връстници. Да си помыслимъ събраны вкупъ нѣколко такыва самоволны дивачета, настрѣвены на господаруваніе! Тый за много врѣме останвахъ ли вкупъ, ако да имъ не тегляше сръдце, ако не прѣглѣяхъ да ся събиратъ съ другары? Всяко бы искало да бѣде господарь, всяко самò да има всичко, никое въ ничто не бы попустило, не бы ся вдало другому. Такъва дружина наскоро бы ся растурила. Нѣ на дѣтца-та е драго да ся събиратъ съ дружинѣ; тѣмъ тегли сръдце да бѣдѣтъ вкупъ, а за да го бѣде, тый, нѣма что да ся стори, трѣбува едно другому да си попуцать, да си ся